

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2 стор.
"Опорне відділення" "перців" все ж таки здолало

3 стор.
Міномет – випробуваний друг і надійний помічник

4 стор.
Потоп, як зброя проти нелюдів

Звернення першого командира Бригади ім. Івана Богуна

КОМАНДИР БРИГАДИ ПОЛКОВНИК
О.Ф.УМІНСЬКИЙ (НА ФОНІ ПРАПОРУ) РАЗОМ
З ПРАПОРНОСНОЮ ГРУПОЮ БРИГАДИ

БОГУНЦІ!

За декілька днів, 4 березня 2024 року, виповниться два роки від початкового дня формування нашої бригади. За цей час нами було створено потужний військовий колектив добровольців, більшість з яких прийшла в армію тільки з початком повномасштабної війни.

В нашій 1-й окремій бригаді спеціального призначення імені Івана Богуна багато що було вперше – це і перший в Україні дивізіон вітчизняних САУ "Богдана", і перший в Збройних силах батальйон підтримки, і перша бригадна газета "Братство Богуна". Були і перші перемоги і перші втрати...

Два роки щоденної наполегливої та важкої праці дозволили створити колектив на давніх світоглядних традиціях українського минулого, на принципах що їх несло давнє характерництво – принципах військового братерства, духовної взаємоповаги, справедливості.

Зараз ми переживаємо важкий етап в житті нашого народу та в житті нашої бригади. Війна триває, але перемога буде за нами! Ми – нащадки українських козаків, славетних характерників. За нами глибинне минуле нашого народу, родова пам'ять наших предків. Ми захищаємо своїх дітей, своє майбутнє, свій народ від знищення нашим споконвічним ворогом – московською ордою.

Я вдячний нашому колективу, офіцерам, сержантам, воїнам усіх підрозділів бригади за цих два роки, пережитих разом. Кожен з нас, богунців, додав свою частку у спільну справу боротьби з ворогом.

Нині ми на порозі нового етапу в житті нашої країни і нашої бригади. Впевнений – Бригади Богуна дала поштовх до відновлення Української Армії на засадах предковичного людського ставлення до воїнів, принципів побратимства. В нашій бригаді так і не прижились "совковість" та неповага до честі кожного світлого душею воїна. Я думаю, що з часом так буде і у всій нашій армії.

На посаді командира бригади мене замінив полковник Володимир Білюк – досвідчений воїн і справедливий керівник. Ми створювали бригаду разом з ним з першого її дня формування. Він гідний бути командиром Бригади Богуна. Бажаю йому виключно успіхів.

Дякую всім причетним до Бригади Богуна! Всім, хто хоче бачити українську армію, як армію сильну, людяну, справедливу!

Дух! Воля! Боротьба!
Слава Україні!

Полковник Олег УМІНСЬКИЙ.

ІНШОГО ШЛЯХУ, ЯК ВИГАНЯТИ АГРЕСОРА ІЗ НАШОЇ ЗЕМЛІ, У НАС НЕМАЄ

НАША РОЗМОВА ІЗ ЗАСТУПНИКОМ КОМАНДИРА, А НИНИ – КОМАНДИРОМ ПЕРШОЇ ОКРЕМОЇ БРИГАДИ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ІМЕНІ ІВАНА БОГУНА ПОЛКОВНИКОМ ВОЛОДИМИРОМ БЛЮКОМ ПРОХОДИЛА ЗА КІЛЬКА ТИЖНІВ ДО ДРУГОЇ РІЧНИЦІ УСІМ ПАМ'ЯТНОЇ ДАТИ З ПОЧАТКУ МАСОВАНОГО ВТОРГНЕННЯ В УКРАЇНУ РОСІЙСЬКИХ ВІЙСЬК. ВЖЕ НАСТУПНОГО ДНЯ ПІСЛЯ ПОЧАТКУ ШИРОКОМАСШТАБНОЇ АГРЕСІЇ ПОЛКОВНИК У ВІДСТАВЦІ В.В.БЛЮК ПОВЕРНУВСЯ У ВІЙСЬКОВИЙ СТРІЙ, А ЩЕ ЗА ДВА ДНІ ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ ПРИСТУПИВ ДО ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РОБОТИ ЗІ СТВОРЕННЯ ОКРЕМОЇ БРИГАДИ СПЕЦПРИЗНАЧЕННЯ, ЯКУ ТЕПЕР ЗНАЮТЬ ЯК БРИГАДУ ІМЕНІ ІВАНА БОГУНА.

вому Розі був названий на честь воїнів бригади імені Івана Богуна.

– Інші батальйони бригади також прямували до місць активних боїв із агресором?

– Ви ж пам'ятаєте, що ворог наступав одночасно по кількох напрямках. Наш другий, або 516-й батальйон, також після своєї кадрової комплектації негайно відбув у район Чернігова, де також точилися важкі бої. Третій, або 517-й батальйон, отримав наказ зайняти позиції в районі Попасної. Далі цей підрозділ потрапив у горнило важких боїв під Лисичанськом, Новодружівкою, Привіллям, а один із підрозділів батальйону дуже вдало обороняв Вугледарську ТЕС. Ну, а наш четвертий батальйон (518-й за нумерацією) отримав для формування трішечки більше часу. В умовах житомирського полігону ми встигли провести бойове злагодження цього підрозділу, краще (у порівнянні із попередніми батальйонами) оснастили його склад і загалом перед відправкою також під Кривий Ріг, а згодом на донецький напрям, цей підрозділ виглядав переконливіше і краще. Слід зауважити, що у складі бригади імені Івана Богуна на етапі її розбудови у 2022-му році було створено ще декілька важливих і повноцінних підрозділів, які неабияк зміцнили бойовий потенціал бригади. Це і розвідрота, рога глибинної розвідки, один, а згодом ще один артилерійські дивізіони. А танковий батальйон бригади також став надійним і випробуваним у боях підрозділом.

– Тоді, навесні 2022-го, навряд чи було уявлення про такий драматичний і карколомний розвиток подій. При тому, що ви, як військовий розвідник, мали багатий досвід і бачили, здавалося, всього...

– Досвід був, адже за плечами у мене було не лише училище повітряно-десантних військ у Рязані, але й військова академія, навчання на курсах у Канаді, служба практично на всіх шаблях військової розвідки. Звільнився я із посади начальника розвідки 8-го армійського корпусу за станом здоров'я і, звісно, ніколи не думав, що у своєму житті здобуватиму ще один досвід ось у таких, раніше небачених умовах.

– Схоже, що про здоров'я 25 лютого

2022-го року ви забули чи то час був справді унікальний?

– Насправді в лютому 2022-го про здоров'я мене вже не питали. Прийшов зі своєю мисливською зброєю, сподівався хоча б чимось бути у нагоді. Розумів, що у підрозділах територіальної оборони точно зайвим не буду. Але тут постали завдання трохи важливіші і складніші, бо треба було формувати нові підрозділи для виконання спеціальних завдань.

– Вас, як досвідченого військового, як розвідника-офіцера із дуже солідним стажем служби, сьогодні можна запитати про те, чи змінилася тактика російських військ у порівнянні із тактичними схемами радянської армії?

– Стара радянська школа у діях рашистів збереглася. Особливо у перший рік їх так званого походу дуже відчувалися колишні шаблони ще радянського походження. Прямолинійність, сліпе і навіть бездумне виконання наказів у них досі зустрічається скрізь і всюди.

– Чи можна говорити про те, що ворог недолугий і живе колишніми стандартами?

– Не можна, бо це не зовсім так. Попри схильність до використання тактики радянського періоду, попри нинішню заповізаність багатьох росіян до рівня зомбі, слід відзначити, що у діях нашого супротивника є багато речей, які свідчать про те, що вони вивчають досвід інших армій, або ж відчутно вдосконалюють радянські підходи. Деякі підрозділи росіян і найпершим чином, спецназ, можуть бути зразком у плані застосування мінно-вибухових засобів. Грамотне мінування певною мірою стало певною несподіванкою для підрозділів ЗСУ. Ще одна деталь, яка одразу кидається у вічі – росіяни вмінють і звикли швидко і добре закопуватися. Слід визнати, що у цьому сенсі вони можуть бути прикладом для наших підрозділів, адже наш боєць переконується у необхідності гарно окопатися вже тоді, коли потрапляє під потужні обстріли.

– Чим же можна і треба перемагати ворога?

– Тим, чим ми його вже перемагали. Швидкістю навчання, це раз. Друге, ми захищаємо свою землю, а вони прийшли воювати за гроші. Росіянин має єдину мотивацію – збагачення і гроші. Їх дружини постійно їм нагадують про гроші. Про те, що можна в Україні пограбувати і привезти, як трофей. Зрештою, рівень цивілізованості, культури у них нижче плінтуса. У хаті, яку кацапи займали хоча б кілька днів, неможливо зайти – там так нагаджене, що розповісти неможливо – це треба бачити. Ось таку орду, фанатично заточену на наживу, пограбунок, доводиться гнати і знищувати. Те, що вони гарно окопуються, я вже казав, але коли їх починаєш викурювати із окопів та бліндажів, то тікають вони дуже швидко. Залишають і зброю, і танки, і техніку. Так, наприклад було під час Харківського наступу, де наші батальйони брали дуже активну участь під Щурівкою, Новогусарівкою, Байраком.

– Сьогодні, коли від часу створення бригади імені Івана Богуна минає вже два роки, чи можна стверджувати, що бригада, як підрозділ спеціального призначення, здобула певний досвід виконання специфічних завдань?

– Якщо йдеться про спецпризначення, то нашу бригаду класичним виявом такого підрозділу вважати чи рахувати не можна. Так, ми здобули дуже великий і різноплановий досвід боїв, як в обороні, так і під час наступу у ході конкретних штурмових дій. Звісно, ми виконували і спроможні виконувати і певні спеціальні завдання. Але ми не стали і не могли стати частиною, яка готова до виконання справді спеціальних операцій класично розвідувального чи диверсійного напрямку. Для того, аби стати таким підрозділом, треба навчатися за спеціальною програмою і не один чи два місяці. Навіть такий показник, як середній вік наших солдатів, що перетнули сорока чи навіть сорокап'ятирічний життєвий рубіж, більше суперечить ніж сприяє завданням спецназівського підрозділу. І, тим не менше, воювали ми гідно і достойно. Звісно, траплялися й прикросі, коли лунали загалом безглузді накази зайняти, наприклад, позиції, яких насправді немає. Є так звана "сіра" зона, де не вигідно оборонятися в силу суто рельєфних умов. Такі моменти пережити справді боляче, бо гинуть люди, твої побратими, які прийшли боронити свою землю добровільно. І гинуть у таких випадках через чинсь недолугість. Це було і таке ми також пройшли. Так, що наш бойовий шлях позначений як здобутками, гарним авторитетом, так і, на жаль, втратами дуже гарних, патріотично налаштованих хлопців, яких ми пам'ятатимемо довіку. Проте висновок ще й у тому, що вчитися воювати треба постійно. У нас немає іншого шляху, як виганяти агресора зі своєї землі. Інакше – ми втратимо більше. Висновок дуже простий і настільки ж зрозумілий.

– Офіційно бригаду створено 4 березня 2022-го року, коли вийшов відповідний наказ, але на той час вже йшло активне формування бригади, перед якою мали бути поставлені певні, доволі специфічні завдання в умовах швидкого наступу противника, – починає нашу розмову полковник Володимир Білюк. – Слід зауважити, що перші, вже бойові завдання, підрозділи бригади почали виконувати за тиждень після офіційного початку її формування. Якраз тоді, коли на півночі Житомирщини, а далі – у лісі під Макаровим, на окремих ділянках траси Київ -Чоп з'явилися передові підрозділи рашистів. Завдання перед нами стояли переш за все розвідувального плану, але тут же, вони доповнювалися вказівками щодо негайного знищення ворожого авангарду. Це був драматично складний час, оскільки події розвивались справді миттєво-блискавично і треба було орієнтуватися у тій обстановці. Нагадаю, що сплеск, або ж хвиля народного спротиву була дуже могутня, бо у тому ж макарівському лісі було стільки наших добровольців, які стали до бою із власною, нехай і мисливською зброєю. І у всьому цьому морі треба було орієнтуватися, щоб не прогавити проникнення ворожих підрозділів та груп.

– І це у той час, коли бригада продовжувала активно формуватись?

– За лічені дні березня 2022-го року бригада укомплектувала свій перший батальйон під керівництвом підполковника Ромашко, який негайно відбув у район наступу росіян в районі міста Кривий Ріг. Якраз вдалі дії низки військових підрозділів, у тому числі 515-го батальйону нашої бригади, і не дали рашистам змоги зайняти Кривий Ріг. Саме наших хлопців найбільше запам'ятали керівники оборони міста і недаремно вже влітку 2022-го року з ініціативи громадян цього міста один із парків у Кри-

"Шалені перці" виглядали непогано, але перемогло "опорне відділення"

Проведеною інтелектуальною грою-конкурсом "Мова єднає всіх" відзначили Міжнародний день рідної мови курсанти Київського військового ліцею ім. Івана Богуна. Напередодні свята, яке традиційно щороку в Україні відзначається 21 лютого, ліцеїсти, що входили до складу двох команд, змагалися у ході трьох етапів дуже цікавого заходу. Учасниками гри-конкурсу "Мова єднає всіх" стали дві команди, сформовані із ліцеїстів двох взводів Третньої роти. Ліцеїсти Другого взводу грали у команді "алені перці", а протистояли їм суперники із Четвертого взводу, які утворили команду "4 ОУВ" (4-е опорне

українськомовне відділення). Загалом програма проведення гри-конкурсу передбачала декілька етапів:

1-й, пізнавальний етап святкового заходу, під час якого ліцеїсти дізналися про історію створення свята та 10 цікавих фактів про українську мову;

2-й, вже суто інтелектуальний "етап" гри "Мова єднає всіх", передбачав проведення конкурсів "Візитівка", "Знайди помилку!", "Грамаічний потяг", "Фразеологічний крокодил". "Три веселі хвилинки", "Конкурс капітанів", "Народ скаже, як зав'яже";

3-й – пісенний етап гри-конкурсу передбачав проведення пісен-

ного змагання для всіх уболівальників – "Заспіваймо пісню".

Організувала та провела цей цікавий пізнавальний захід вчитель української мови та літератури, старий вчитель Наталія Ждан.

Слід зауважити, що під час мовознавчого турніру його учасники продемонстрували вільне володіння солов'їною, вміння працювати в команді, здорову конкуренцію та любов до українського слова й

мистецтва. За підрахунками перемогу здобула команда "4 ОУВ". Справді українськомовне відділення у ліцеї виявилось кращим і справді опорним. Вітаємо переможців і дякуємо учасникам!

ВІЙНА РОБИТЬ В АРТИЛЕРІЇ РЕВОЛЮЦІЮ, АЛЕ НАУКИ ЩЕ НІХТО НЕ СКАСОВУВАВ

За два роки артилерист Першої окремої бригади спецпризначення ім. Богуна Дмитро Залевський пройшов шлях від бійця тероборони в одному із мікрорайонів Києва до бувалого і авторитетного серед однополчан фахівця-артилериста. Тоді, коли Дмитро отримав 24 лютого 2022-го року автомат Калашнікова, аби стати на перепоні ворожого наступу на столицю України, він і не гадав, що попереду його чекає важкий і строкатий шлях бійця-протитанкіста, а ще згодом він опанує секрети багатьох видів артилерійського озброєння. З липня 2022-го Дмитро Залевський захищає Україну у складі бригади ім. Богуна і пройшов із нею Серебрянський ліс, наступав і звільняв Харківщину, боронив Кременьку і довгий час бив агресора на берегах річки Лиман.

— Дмитре, після боїв під Києвом і на перших порах у Першій окремій бригаді спецпризначення імені Богуна ви взяли за більш серйозну зброю, аніж той ваш перший "калаш", отриманий із кузова "Камазу"...

— Так, спочатку я опанував комплекс "Стугна", а після цього був у розрахунку СПГ. Далі — вже класична артилерія: служив у розрахунку протитанкової гармати "Рапіра", а сьогодні в екіпажі САУшки.

— Починаючи із Серебрянки, які завдання ставилися особисто перед вами: працювати по піхоті чи по техніці рашистів?

— Треба розуміти специфіку такої зброї, як ПТРК "Стугна", а тим паче — гармата "Рапіра" чи САУшка. Тут головне — отримати завдання разом із координатами ворожих позицій. Ну, а далі — стріляти. Така специфіка більшості артилерійського озброєння — стріляєш згідно отриманих координат, а як успішно і наскільки точно — то вже не наша справа. Навіть, якщо неточно, коректувальники мають внести корективи і тоді ще одне завдання і ми знову стріляємо.

— Зараз на фронті дуже популярними стали питання стосовно того, що нашим підрозділам заважає більше — ворожа контрбатарея чи фів дрони?

— Однозначно, фів дрони.

— Але ж протидія щодо фів-дронів все ж таки створюється чи хоча б шукається?

— Поки що ми зорієнтовані на використання РЕБ-пристроїв чи РЕБ-комплексів, але вони рятують наших воїнів лише на третину. Ще гіршою стане ситуація, коли дрони і надалі будуть невпинно вдосконалюватися. Наприклад, фів з машинним зором, чи застосування таких дронів багаточисленими роями, і можливостями самонаведення. Враховуючи, що ті ж рашисти вже навчилися встановлювати в дронах тепловізори, що дає дроні можливість бачити та орієнтуватися в тумані, або у димовій завісі, залишається два варіанти: або відходити назад і ставити завдання перед далекобійною артилерією взяти під контроль передній край і глибину території противника щонайменше на 30 кілометрів. Щоб фів дрони просто не долітали до наших позицій.

— Зараз, в умовах дефіциту набоїв для

артилерії радянських зразків, підрозділи ЗСУ поступово переходять на натівський стандарт. Чи має натівська артилерія свої специфічні особливості і як швидко ми їх зможемо опанувати?

— Артилерійські стрільби — це вміння швидких і якомога точніших розрахунків. І більше нічого. Тобто людина яка добре стріляє з СПГ, таким же чином і досить швидко зможе стріляти із "трех топорів" і всього іншого артозброєння. Бо процедура наведення принципово нічим не відрізняється. Західні стандарти артилерії більш практичні — тому що там немає уже бусолей, немає звичних нам наводок за допомогою компасів. Там просто вводять координати, вони розраховують установки для стрільби. Тобто, устаткування, встановлене на гарматі, куди досконаліше, аніж на гарматах радянських часів. Тому артилерійський розрахунок виконує лише функції оператора та заряджаючого, більше нічого. От вся різниця між радянськими і натівськими стандартами, які випередили радянську артилерійську виучку і на які вже перейшли підрозділи ЗСУ

— Ворожа сторона змушена буде нас наздоганяти?

— Тут не все однозначної так прямолинійно. Якраз у наші дні відбувається революція у питанні застосування фів — дронів не лише на передньому краї зіткнення військ, але й на глибину сотень кілометрів. Вже зараз зрозуміло, що якщо дрони масовано будуть літати за 50–70 км (і далі), то це кардинально змінює ситуацію із роллю та використанням артилерії. Тобто, або треба снаряди класу Екскалібур, які наводяться по GPS, або як там з самонаведенням, підсвіткою, або просто переходити і використовувати артилерію як пускові установки для запуску фів дронів от зараз як switchblady. Швидше за все всі будуть переходити на такі стандарти. Так що гармати натівського зразка, не кажучи вже про російські "пушки" радянського зразка — це минула і позаминула епоха розвитку озброєнь. Вони стріляли тоді, коли не було ні інтернету ні дронів та інших сучасних технологій. Так би мовити — вони морально застаріли.

— Щодо ворожої артилерії — як ви оцінюєте навички їх розрахунків?

— Якщо коротко, то вміють. Пам'ятаю осінь 2022-го, бої в Білогорівці і на Харківському напрямку, де доводилося спостерігати і відчувати добротну роботу вагнерівських мінометників. Ну, а коли ми стояли з "рапірами" на Харківському напрямку, то більше трьох пострілів ми не встигали зробити — у наш бік летіла відповідь. Тобто, основні правила миттєво визначати координати працюючих гармат вони використовують дуже успішно. Вони вчать свої розрахунки чотири місяці на полігоні. Перед тим, як виходити на позицію, вони вчать артилеристів чотири місяці. Ми собі дозволити такого у 2022/2023 роках не могли. Хоча, можливо наших хлопців, які вчилися за кордоном, за три місяці чогось таки навчили. А в основному в ЗСУ змушені були навчати артилерійській грамоті прямо із колес. Щось попрабували, подивилися відеозаписи по "Ютубу" і ти вже навчений.

— Тобто, недооцінювати ворога не можна?

— Вони вчать. Добра САУшка варта добрих грошей. Вони вміють рахувати гроші. Садити або посилати розрахунок чи екіпаж, який нічого толком не вміє, на фронті позиції ніхто не буде. Вони ж теж не дурні. Вони зараз ведуть класичну війну за радянськими підручниками. Маю такий вік, що пам'ятаю ту науку. Зараз вони нічого нового не придумують, а просто вводять радянську систему підготовки. Тобто, мінімум чотири місяці полігону, і тільки після цього починається якась там бойова робота. Пострілів дають там сотню, дві сотні. Тобто розрахунок приходить на вогневу позицію злагоджений і вже настріляний

— На завершення що ви побажали своїм колегам побратимом артилеристам збройних сил?

— Аби по ним поменше прилітало.

МІНОМЕТ У АРТИЛЕРІЇ - НАЙМОЛОДШИЙ ЗА КАЛІБРОМ, АЛЕ БЕЗ НЬОГО - НІЯК!

Командир мінометного розрахунку Олексій із липня 2022-го року служить у рядах ЗСУ. Хтосьна, чи думав він колись стати мінометником, та ще й командиром розрахунку, але так вже вийшло. Раніше, під час строкової служби, мав фах водія. Призваний по мобілізації 12 липня 2022-го і мав бути водієм управління зв'язку мінометної батареї. Але у перші місяці розгортання військ і створення нових підрозділів, бойові професії обирати не доводилося. Спочатку було, що навіть у розвідку між потрапити, потім була можливість стати снайпером, але вийшло так, що став навідником міномета. Ще пізніше командира розрахунку контузило, тому хтось повинен був взяти відповідальність за мінометний розрахунок.

— Якщо повернутися до літа 2022-го року, що вас мотивувало йти на війну?

— Тут відповідь проста: розпочалася жорстока і, як виявилось, тривала війна. Моє громадянське сумління чисте і це не високі слова. Я просто не зміг би сидіти, склавши руки і чекати, поки хтось за мене дасть ворогові відсіч.

— А як ви вважаєте, війна може чомусь навчити людину?

— Всюди можна чомусь навчитися, а на війні також. Тут все трішки простіше — зразу видно, що по чому і хто ким є. І правило діє дуже просте: менше слів і більше справи.

— Кажуть це, що на війні меншає напівтонів, а все сприймається, як чорне і біле?

— Полутони є. Не все тут чорно-біле, є трохи сіруватенького. По-різному буває, всюди живі люди — в основному ціниться щирість, відвертість, поведінка без задніх думок. Ну, і звичайно, на першому місці — гурт, колектив, чесність та щирість.

— Як ви вважаєте, яку роль виконує міномет у сучасній війні?

— Насамперед піхоті без підтримки міномета досить складно, як в обороні, так і в наступі. Коли сусідня посадка зайнята ворогом, і що місцевість треба оперативного зачистити. Все залежить від кількості БК, але саме міномет дозволяє нанести максимальне ураження при мінімальних затратах. Адаже старші наші брати — гаубиці і комплекси залпового вогню, вимагають більше часу для розгортання, тому міномет у оперативному застосунку ефективний.

— Якщо порівняти злагодженість розрахунку або знешкодженість зброї, що на вашу думку, є основним і вирішальним фактором?

— Якщо відверто — в нас є мортира 1944-го року. Фактично це музейний експонат. Із Херсонщини вже більше року ми його тримаємо у готовності. Він справно працює. Звісно добре, якщо було би новіше озброєння. Усі ж знають, що ресурс ствола обмежений. Бували випадки, коли сучасні міни типу американки не завжди хотіли з нього коректно працювати. Загалом є трошки розсіюваність, але справляємося тому, що ми добре знаємо його вади, а тому все вивіряється і випробовується перед кожним серйозним виїздом.

— Як вам робота ваших "колег" із того боку? Як працює їх контрбатареяна боротьба?

— Противник зараз діє досить грамотно. Причому вони перейняли та навчилися багато чого у нас. Єдине, що у них по іншому — вони витрачають більше часу для організації контрбатареяної роботи проти нас — все-таки наш програмний комплекс "Кропива" дає свої переваги. Тобто, поки що ми швидше, а значить краще можемо допомагати своїм підрозділам.

— Ви згадали про Херсонщину. Чим запам'яталися події осені 2022-го року?

— На Херсонщині ще півтора року тому не було так багато розвідувальних безпілотників, а про ударні дрони ми чули ще рідше. Були великі паузи між тим, поки дрон полетів. Зараз дронів більше, і працюють вони у постійному режимі. Тому часу для маневру у нас сьогодні дуже мало. Треба оперативного вираховувати — де і як ти стоїш. Як поставив міномет, як вибрав позицію — для того щоб було, як мінімум, два варіанти відходу. Мінометники кажуть — потрібен час на перекач. Хоча б на 150–250 м просто перекоотитися, бо твоя позиція, скоріш за все, вже відома. Те, що вони більше часу витрачають на наведення та на розгортання — це нам поки що дає фору. А за кількістю безпілотників вони нас догна-

ли і сьогодні обережно, але можна казати про паритет.

— Чи можна сказати, що у нас паритет по кількості використання мін?

— У нас є певні обмеження з приводу використання БК, оскільки досі масового виробництва мін в Україні немає — частіше ми працюємо з імпортним БК. Як правило, використовуємо п'ять–шість різновидів, що мають різну балістику. Це потребує часу на пристрілку десь на полігоні, щоб розуміти, як міна летить, її дальність і з яким розсіюванням. Адаже міна — це необертний заряд. Це гладкоствол, тому найкраще всього працювати американською зброєю. За допомогою аерозвідки вже безпосередньо в бойовій роботі вивчається, як міна себе веде. Треба врахувати, що певний підвид міни має різну балістику. Ще одна деталь — поправка на вітер.

— А на якому калібрі ви працюєте? І які виникають складнощі?

— Працюємо на 82 мм і на 120 мм. У нас було дві відмови з причини того, що сам ударно-пусковий механізм трохи некоректно спрацював — довелося в бойових умовах знімати все начиння міномета, казенник розбирати, а потім — швиденько зібрати. На щастя, нам повезло, що ціль не зникла. Якраз зробили два постріли: перший — з коригуванням, а другий виявився влучним.

— Які основні загрози зараз — це ворожа контрбатареяна боротьба, чи дрони?

— Ворог працює відповідно до певної місцевості. Як правило, діють у парі: — їх гармата 122 мм калібру, фів-дрон і, якщо рельєф дозволяє, то рашики ще й танк виводять. Як правило, вони працюють з декількох напрямків, а розвідка відстежує ефективність вогню. Вчать вони дуже оперативні. Ми так само аналізуємо зав'язки, як можна було зробити краще. Після такого розбору краще розумієш, що в цій ситуації має бути виправлено. Наприклад, наш досвід на Красній горі упротистоянні із "вагнерами" вважаю безцінним. Загалом ця війна змушує бути мобільнішим, досконалішим у маскуваннях, а також залежить від місцевості. Маємо певний запас маскувальних сіток на розрахунок. Важливо вміти позицію на місцевості правильно вибрати. Міномет — це така штука, яка навісому всюди тебе може дістати. Наприклад, для танка певні висоти стають проблемою. Ось по нам працював танк, стріляв вище, вправо, вліво, але по нам так і не вцілів. Така ціна правильно вибраної позиції. Попередній розрахунок трошки попав під роздачу танка і міномета, а ми це врахували.

— Але ж буває ситуація, коли та сторуна криє так, що...

— Буває, і тоді краще швидко зняти приціл, покласти мортиру і в укриття, бо по-іншому — ніяк.

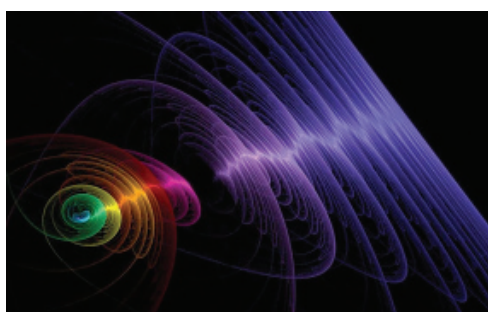
— Зараз війна зайшла у тривалу фазу і постає питання, звідки черпати сили, витримку і взагалі, як довго можна триматися на морально-вольових якостях військових людей?

— Складне питання. Я, наприклад, виходжу із того, що війна — це дуже складна, але все ж така робота. Тому й ставитись до війни варто, як до роботи, яку треба зробити. Як і на кожній роботі, хто працює по фаху, завжди має цікавитися інформацією, цікавитися озброєнням, новинками, або досягненнями своїх колег. Не забувати стрілецьку справу — навіть якщо ми й мінометники. Варто пам'ятати, що ця робота нікуди не подінеться, а лишиться нашим дітям, якщо ми її не виконаємо. Я б цього не хотів, бо я не впевнений, що вони виконають її краще, ніж я. Тому й стараємося з побратимами працювати якісно і по максимуму. Чим більше ми їх зараз покладемо в нашу землю для збільшення урожайності, тим краще буде наступним поколінням, а спосок до них у нас довгий.

Потоп – головний засіб Апокаліпсису

Поняття Потоп у давньому православному світогляді мало значення суттєво відмінне від того, яке сформоване земним суспільством останніх століть. Нині вважається що Потоп – це процес покарання грішників затопленням поверхні Землі дощовими водами, що накрили поверхню планети і знищили грішне. Проте Рахмані-Арії знали, що Потоп – це лиш засіб Апокаліпсису, божественний енерго-польовий механізм вищення брудних енергій, польових нечистот, які отруїли Мир Землі та призвели до появи на планеті нелюдів та темної яви.

Останній з відомих Потопів, названий Біблійним, в давніх трактатах зображений як потужна катастрофа, яка сталась за Божим велінням. Така катастрофа – це розплата земного суспільства за численні гріхи, за порушення Закону Божого. В текстах сказано, що сорок днів йшов рясний дощ, в водах якого зник тогочасний Мир Землі. Зник, щоб відродитись.

ПОТОП – ОЧИЩЕННЯ НЕЧИСТОГО В ПРОСТОРІ ВСЕСВІТУ ПОЛЯМИ ОТЦЯ НЕБЕСНОГО

Більшість дослідників текстів про Потоп (біблійних, шумерських, індійських, вавилонських), помилково сприймають зображені події в прямому матеріальному значенні – як кліматичні чи природні катастрофи. Вони наполегливо шукають розуміння Потопу там, де його немає.

Відсутність знань того, що вчиняє Отець Господь (Творець, Господь, Ітра), ліквідуючи нечисте, темне, брудно-польове в Мирах Всесвіту, сприяли викривленню бачення суті Потопу.

Натомість Рахмані-Арії добре знали про смисл поняття Потоп. Вони розуміли: образ дощу – це символ божих енергій; образ води – це символ непереборної небесної сили.

В давньому православному світогляді, який несли Рахмані та Характерники, поняття ПОТОП, як абревіатура, означало – Полями Отця Творця Очищається Потворне (темне, енергетично нечисте, брудні поля/духи).

Тобто Потоп – це засіб енерго-польового очищення нелюдського та брудного на планетах Всесвіту, де з'явилося потворне, через нищення програмного вірусного носія, темних явлених цивілізацій, інструментами польового впливу, польової зброї.

Нагадаємо, що за давнім православним світоглядом у Творця є 48 полів (які творять Всесвіт), та Небесне Воїнство (яке підтримує духовну чистоту Світлого Ірю та його Мирів).

Про знану предками структуру Всесві-

ту, про Небо, Небесне воїнство, про будову Світлого Ірю, про Апокаліпсис та Армогедон читайте у інтернет-статтях:

- "РАХМАНО-ХАРАКТЕРНИЦЬКЕ РОЗУМІННЯ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЖИТТЯ";
- "ТВОРЕЦЬ – ОСНОВА ЖИТТЯ НАШОГО ВСЕСВІТУ";
- "ДУХОВНІ ПРОВІДНИКИ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЛЮДСТВА";
- "НЕБО У СВІТОГЛЯДІ НАШИХ ПРЕДКІВ";
- "ПРАВОСЛАВНИЙ СВІТОГЛЯД ПРО БОРІТЬБУ ЗІ ЗЛОМ";
- "АРМОГЕДОН – ВПЛИВ АРІЇВ НА ХІД ПЛАНЕТАРНИХ ЗМІН".

За переказами нащадків давніх Аріїв, Рахманів і Характерників, очищення Землі (Апокаліпсисів), більш ніж за сотню тисяч років, було вчинено не менше п'яти. Проте найбільш глибокий за змістом Апокаліпсис призначений на наш час.

У цьому новому Апокаліпсисі мають бути задіяні сили, які ще не застосувались раніше.

Бо попередні Апокаліпсиси відбувались лишень в окремих заражених антисвітом Мирах, на окремих планетах, що дозволяло носіям антисвіту лукаво уникати повної ліквідації, викручуватись, мігрувати з Миру в Мир, формуючи там нові осередки темної яви.

Предки знали, що у новому Апокаліпсисі Небесним воїнством, на чолі з Хрестом Отця Господа, по волі Творця, буде застосовано новий підхід, комплексний.

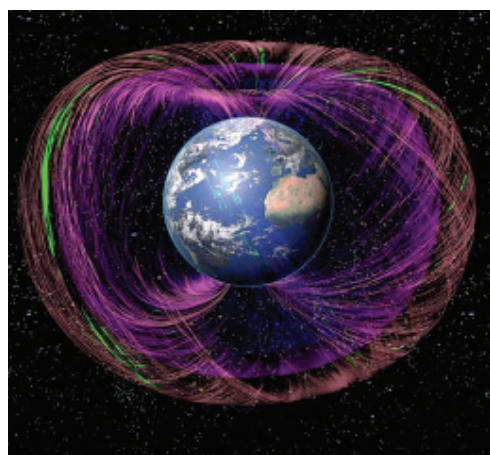
Захоплені антисвітом Мири (таких п'ять) в нашому Зодіаці очищаються від темної яви першими. Це передумова для завершальної фази Апокаліпсису – очищення Миру Землі.

Чому саме так?

Бо на Землі, на відміну від п'яти уражених Мирів, де нелюдське повністю поглинуло людське, збереглась частина земляних світлих душень. Ці люди волею Творця мають стати основою Нового Миру Нової Землі.

То як розуміти справжню подію Потопу?

Як осмислену і вибірково стерилізацію високими енерго-польовими впливами, Духами Творця, того нечистого, потворного, низькоірїйного на планеті, яке є темна ява.

ОЧИЩЕННЯ ЯВЛЕНИХ МИРІВ ВІД НЕЧИСТОГО ТВОРИТЬСЯ НЕБОМ З ДОПОМОГОЮ ПОТОПУ

Потоп буде нагадувати просторову мікро-хвильову піч, яка дезинфікує нечисте в продукті. Але робить це повільно, розумно, послідовно, не приносячи шкоди світлому і живому, видаляючи виключно брудне, темне, низькоірїйне, шкідливе для Вселенського життя.

За волею Творця так буде діяти Небесне воїнство – Духи Отця Господа, Духи Арійські, Духи Господні, Архангели та Ангели Небесні. Тому ірїйно низькому віткти буди нікуди.

Але де ж ховається оте темне, потворне та нелюдське в Мирі Землі?

Давній православний світогляд підказує, що темні духи, низькоірїйні поля, в період їх деградації, ховаються в нелюдах. Визначальним є їх нуτρο (нутро – темна подоба ества людини) де темна ява (рівня -7/ мінус сім) зосереджена в:

- а) низьких духах примар нелюдів;
- б) енергетиці їх брудного атману;
- в) клітинних полях їх фізичного тіла (змінений темними полями польовий структурі клітин тканин).

Тому серед нелюдів, з ходом Потопу, критично наростатиме брак енергетичного кормління. Бо канали крадіжок нелюдами духовної енергії людей будуть майже зупинені, а єдиним джерелом кормління лишиться вампірування енергій з інших нелюдів.

Давні Рахмані-Арії добре розуміли, що у таких обставинах у нелюдів різко зростатиме хворобливість з важкими наслідками. Енергії не вистачатиме навіть на мінімальні функції їх організмів.

Але що це буде нагадувати?

Все буде нагадувати масштабні середньовічні епідемії (чуми, холери, інших хвороб). Передвісниками таких стануть прояви новітніх невиліковних хвороб, коли традиційні засоби боротьби з епідеміями виявляться слабкими, неефективними, безрезультатними.

СЕРЕДНЬОВІЧНІ ЕПІДЕМІЇ – ПРОЯВ ТЕМНОГО І НЕЧИСТОГО В ПОЛЯХ МИРУ ЗЕМЛІ

Єдиним способом для світлодушних людей уникнути стану нелюдів, буде збереження чистої людської душі, утримання високих ірїйних рівнів (вище рівня +12), як це було у предків.

Для цього явленим людям потрібно буде просвітлюватись, засвоюючи основи світобудови та життя по Закону Творця, вміння тримати належну духовну гігієну. У часи епідемії, які колись виникали в різних місцях нашої планети, предки, давні слов'яни та українці, діяли саме так.

Тому в давніх державах предків (Артанії, Дулібії, Росі, Волині-Україні), де діяла Рахмано-волхвівська просвітницька система, епідемії не було. Були окремі спалахи які носили локальний характер (головно там де концентрувалось чуже і нелюдське).

Саме ця система, через Рахманів та волхвів, пояснювала суспільству суть людського ества, вчила збереженню світлої душі, здорового ества людини. Вона послідовно формувала у оточення основи духовної гігієни та вчила боротьби з недугами (недухами).

Про це читайте у низці статей, які легко знайти в інтернеті: – "ДАВНС ВЧЕННЯ

ПРО ЄСТВО ЛЮДИНИ"; – "ПРО ДУХОВНИЙ ЗАХИСТ ЄСТВА ЛЮДИНИ"; – "МЕХАНІЗМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА ДУХОВНОГО ПАДІННЯ ЛЮДЕЙ – ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ПРЕДКІВ".

Ті з Рахманів та волхвів, завданням яких було опікуватись здоров'ям людей, в ті часи звались цілителями. А православна система оздоровлення слов'янського та давньоукраїнського люду називалась цілительством.

Інструментом цілителя було не тільки широке застосування відварів цілющих трав, інших природних компонентів, а, найперше, енерго-польова допомога Вишніх сил – освячення таких.

Рахманами та волхвами підбір лікувальних засобів відбувався за принципом відповідності їх енерго-польовим показникам (частота, амплітуда польових/духовних вібрацій) органів людини, її систем життєдіяльності.

ПРАВОСЛАВНИЙ СВІТОГЛЯД ТА ЦІЛИТЕЛЬСТВО – ЛІКИ ВІД НЕЧИСТОГО В МИРІ ЗЕМЛІ

Через освячення, як Рахманського звернення до Прави, такі засоби посилювались (в енерго-польовому плані) у тисячі та мільйони разів і ставали ліками...

І на остаток.

То які висновки маємо зробити для розуміння Потопу на основі досвіду наших предків, Рахманів-Аріїв, Рахманів, Характерників?

Ці висновки прості та зрозумілі:

1. Потоп – це енерго-польовий засіб Апокаліпсису, яким Творець і Небесне воїнство очищають потворне, темне, нелюдське в Мирах Всесвіту;
2. На планеті Земля Потопом буде ліквідовано темну яву та збережено світлих душень людей для Нового Миру Нової Землі;
3. Темна ява та нелюдське в результаті Потопу будуть ліквідовані через енерго-польове очищення;
4. Світлі люди, які триматимуться давніх Рахманських правил духовної гігієни та цілительства, переживуть Потоп і продовжать світлу планетарну цивілізацію.

Чи так це буде? Чи правдиво бачили предки майбутнє нашої Землі?

Про це ми дізнаємося через пару десятків років, коли Потоп, як головний засіб нового Апокаліпсису, зробить свою справу.

А от вірити чи не вірити в такий сценарій подій – це добровільна справа кожного з землян.

Будемо чекати відповіді...

Підготував Валентин Дем'янов

